

«НАРОДНАЯ ПЕСНЯ ТАКАЯ МОЦНАЯ!»

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

Прымала ўдзел у канцэрце і Святлана Бударына — вакаліст канцэртнага аркестра Рэспублікі Беларусь імя М. Я. Фінберга. Мы выконвалі дуэт «Па-над белым пухам вішняў». Прайшло ўсё цудоўна, ярка, весела. Было шмат моладзі. Таму веру, што народная песня ўсё ж такі праб'е непакінутую сцяну, якая не прапускае ў шырокія масы народную музыку. Мы на правільным шляху! Зала танчыла і весялілася, плакала і смяялася — было ўсё. Здаецца, увесь спектр эмоцый захапіла. Гэта для мяне вельмі важна. Усё атрымалася!

— **Давайце пагаворым аб крыніцы натхнення. Напэўна, гэта ваша радзіма?**

— Нарадзілася я на Віцебшчыне, у пасёлку Варапаева. Наша Паазер'е, Браслаўскія азёры, што блізка, — гэта ўсё настолькі захапляе! Прыкіпела ўсёй душой да гэтага куточка. І хочацца паказваць прыгажосць роднага краю ў песнях. Вакал такое характэрнае прыроды і не трэба нікуды ехаць! Галоўнае — гэта заўважыць, я гэта ўбачыла вельмі рана.

У сям'і нас трое — з братамі і сястрой розніца ў дзесяць гадоў. Старэйшы брат адвучыўся ў мясцовай музычнай школе два класы. І сястра таксама яе скончы-

ла. Баян па чарзе перайшоў да мяне. Настаўнікі паралі паспрабаваць спяваць.

— **Раскажыце, калі ласка, з чаго пачаўся творчы шлях?**

— З першага конкурсу «Пастаўскія зорачкі». Ездзіла туды пяць разоў, пакуль не перамагла (смяецца). Дзякуй педагогам — Валянціне Мікалаеўне Тамазанавай і Ірыне Валянцінаўне Козел. Яны паверылі ў мяне. Памятаю, Валянціна Мікалаеўна адразу сказала, што голас у мяне народны. Мне вельмі прыемна, што цяпер аднакурснікі слухаюць маю «Ягудку-малінку» і «Калитку».

— **Дарэчы, а хто напісаў тэкст да песні «Калитка»?**

— Мой дзядзька Міхась Кожух. Ён выкладчык беларускай мовы. Бязмерна ганаруся сваім таленавітым родзічам. Музыку прыдумаў Сяргей Ждановіч. Гэта мой прадзюсар, а яшчэ музыкант і рэжысёр. У Сяргея Эдуардавіча столькі праектаў!

— **Якія конкурсы былі найбольш адказнымі?**

— Я ўладальніца чатырох узнагарод спецыяльнага фонду Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь. Напэўна, трэба ісці па пяту (смяецца). Запомніўся фестываль-конкурс хрысціянскай народнай песеннай культуры «Опцінская вясна»

ў Казельску. Жыць у манастыры Опцінай пустыні было проста неверагодна! Важным быў конкурс «Як на рэчцы было на Фантанцы» ў Санкт-Пецярбургу. Узяла лаўрэатства другой ступені. Атрымала першую імянную стыпендыю. На трэцім курсе ўніверсітэта паехала туды другі раз і ўзяла не толькі першае месца, але і спецыяльны прыз — залатыя завушніцы ад рэктара. Ён пажадаў надзець завушніцы на першы мой сольны канцэрт. І ўсё яшчэ не верыцца, што гэта адбылося! Запомніўся трэці, важны ў маім жыцці радыёконкурс «Маладыя таленты Беларусі». Вельмі ўдзячна арганізатару Таццяне Якушавай. Конкурс даў мне чароўны штуршок, каб рухалася далей і не спынялася.

— **Ірына, падзяліцеся, як удалося трапіць на тэлешоу да Андрэя Малахава?**

— Я пастаянна займаюся з выкладчыкамі па пастаўскай голасу — з Ларысай Віктараўнай Снапковай і з заслужанай артысткай Рэспублікі Беларусь Наталляй Міхайлаўнай Раманскай. Падчас аднаго з такіх заняткаў мне патэлефанавалі з рэдакцыі Андрэя Малахава. Запрасілі на перадачу «Песня ад усёй душы». Было нечакана. Яны ўбачылі мой кліп і песню «Калитка». Праз тыдзень-другі, калі я ляжала дома хворая, паведамілі, што заўтра здымкі. Мы пачалі збірацца. Веча-

рам таго ж дня паехалі ў Варапаева рабіць рэпартаж. Маю хваробу як рукой зняло. У Маскву са мной паехала мама. Яна была ў такім захапленні! На здыхах праграмы разам з усімі і плачаш, і смяешся. На час эфіру ўсё ўдзельнікі сталі як адна сям'я. Там адбываецца нейкая магія!

— **Акрамя вучобы, вы яшчэ працуеце ў аркестры...**

— Працую ў канцэртным аркестры сімфанічна-эстраднай музыкі імя М. Я. Фінберга. Туды трапіла нядаўна, шчасцю майму няма межаў. Быць у камандзе з такімі прафесіяналамі — вялікі гонар. Можа здацца, што народная песня і саксафон, труба, віяланчэль гучаць дзіўна. Але мы неяк знаходзім рашэнні.

— **Сёлета Беларусь адзначае 80-годдзе вызвалення ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Ці ёсць песні ваеннай тэматыкі ў вашым рэпертуары?**

— Песня Людмілы Зыкінай «Памятаюць людзі». Пра моцную беларускую дзяўчыну, якая змагла адстаяць палоннага грузінскага салдата. Кожны раз, калі выконваю яе, — па цэле дрыжыкі. Пражываю гісторыю са слязамі на вачах.

Мая бабуля па бацькавай лініі Марыя Емяльяўна перажыла вайну. Яна 1928 года нараджэння, са

Смаленска. Адна гісторыя, расказаная ёй, вельмі ўрэзалася ў памяць. Іх, юных людзей, прывялі да сцяны. Далі сказаць апошнія словы перад расстрэлам. І раптам дзесьці далёка рускі салдат пачаў страляць, каб адпудзіць немцаў. Ён выратаваў наш род. Сёння з маіх вуснаў гучыць песня, а значыць, жыццё працягваецца.

Дзякуючы песні «Памятаюць людзі» стала пераможцай другога сезона фестывалю «Вытокі». Народная песня такая моцная, кожнаму ў душу зойдзе! Фестываль даў чароўны старт і адкрыў для мяне шмат дзвярэй.

— **Што пажадаеце нашым чытачам ў гэты святочны час?**

— Яшчэ калі была маленькай, памятаю, кожны год хадзілі да манументаў, ускладалі кветкі да магілы абаронцаў. Паглядзіце, якая цяпер у нас цудоўная сталіца! Уяўляеш, што на гэтым месцы было 80 гадоў таму і дзівішся: горада практычна не існавала. А цяпер мы замілаваны ўсім вакол! У думках удзячна гэтым простым людзям, героям, якія здзейснілі незвычайны подзвіг. Таму шануйце мірнае неба над галавой! Любіце музыку і сваю краіну!

Надзея ЗУЕВА.
Фота з уласнага архіва спявачкі і Ірэны ГУДЗІЕўСКОЙ.

Узаемадзеянне

УСЕ ўМОВЫ для РАЗВІЦЦЯ

На мінулым тыдні ў Смалевічах падвялі вынікі абласнога конкурсу «Малады лідар Міншчыны». У той жа час адбылося пасяджэнне Мінскага абласнога савета працоўнай моладзі пры Мінскім абласным выканаўчым камітэце. Карэспандэнт «ЧЗ. Чырвоная змены» наведваў горад-спадарожнік і даведаўся, чым жыве моладзь цэнтральнага рэгіёна.

Сёння маладыя людзі Міншчыны маюць усе ўмовы для развіцця. І стала ўжо добрай традыцыяй праводзіць штогод абласны конкурс «Малады лідар Міншчыны». Ён накіраваны на папулярызацыю дасягненняў моладзі, яе інавацыйных ідэй, перадавога вопыту, стымуляванне творчай працы і прызнанне дасягненняў у вытворчай і грамадскай дзейнасці. Выяўляюцца самыя ініцыятыўныя, таленавітыя маладыя лідары.

Кіраўніцтва рэгіёна арыентавана на прыцягненне маладых талентаў да актыўнай грамадскай дзейнасці і стварэнне ўмоў для іх прафесійнага росту. Адказнасць, самастойнасць і ініцыятыва — галоўныя рысы маладога пакалення. Падтрымка маладых і таленавітых прыйшла намеснік начальніка галоўнага ўпраўлення ідэалагічнай работы, культуры і па справах моладзі Мінскага абласнога выканаўчага камітэта Вольга Топдэмір, намеснік старшыні Смалевіцкага райвыканкама Ірына Канановіч, а таксама члены Мінскага абласнога савета працоўнай моладзі і маладыя ўдзельнікі Усебеларускага народнага сходу. Узнагароджанне пераможцаў абласнога конкурсу

праходзіла на базе сярэдняй школы № 5 горада Смалевічы. Там удзельнікі мерапрыемства пазнаёміліся з выставай, дзе былі прадстаўлены праекты па рэалізацыі маладзёжнай палітыкі. У выставе прынялі ўдзел Мінская абласная арганізацыя БРСМ, прадпрыемствы і ўстановы Смалевіцкага, Барысаўскага раёнаў і горада Жодзіна.

З кожным годам абласны конкурс «Малады лідар Міншчыны» набірае ўсё большыя абароты, узрастае колькасць яго ўдзельнікаў, — распавяла журналістам намеснік начальніка галоўнага ўпраўлення ідэалагічнай работы, культуры і па справах моладзі Мінскага абласнога выканаўчага камітэта Вольга Топдэмір. — Імкнёмся да таго, каб нашай моладзі працавалася лепш, жылося больш камфортна. Праекты і ідэі, якія прадстаўлены на конкурсе, максімальна спрабуем укараніць.

Невыпадкава быў абраны і Смалевіцкі раён. «Смалевічы — выдатны горад-спадарожнік, у ім канцэнтруецца моладзь, бо тут ёсць развітая інфраструктура», — адзначыла Вольга Топдэмір.

Паводле яе слоў, старшыня Мінскага абласнога выканаўчага камітэта ўдзяляе вялікую ўвагу развіццю і падтрымцы таленавітай моладзі. Аляксандр Турчын бачыць маладзёжныя праекты і максімальна імкнецца іх падтрымліваць.

На конкурсе прадстаўлены практычна ўсе сферы жыццядзейнасці, пачынаючы ад адукацыі, аховы здароўя, заканчваючы аховай правапарадку. Вельмі радуе, што маладзёжныя праекты практыкаарыентаваныя і рэалізуюцца ў

арганізацыях і на прадпрыемствах. Гэта аб'ядноўвае моладзь, — падкрэсліла прадстаўніца аблвыканкама. — Сёння мы задаліся мэтай пашырыць рамкі ўзаемадзеяння менавіта з рабочай моладдзю. Мы разумеем, што ў маладых людзей свая работа, паўсядзённым клопаты, сем'я, нараджаюцца дзеці. З-за чаго ў іх не заўсёды атрымліваецца займацца грамадскай дзейнасцю, але пасыл і жаданне ёсць. Таму стараемся стварыць магчымасці для рэалізацыі гэтых жаданняў.

На ўдзел у абласным конкурсе паступіла больш за 30 заявак ад маладых людзей ва ўзросце ад 21 да 31 года з розных сфер дзейнасці. Па выніках спаборніцтва былі агучаны імёны пераможцаў у дзесяці намінацыях. Так, **маладым лідарам Міншчыны ў сферы навуковай дзейнасці** стала

Яна ШВЕД. Вось ужо трэці год яна працуе настаўнікам хіміі і біялогіі ў сярэдняй школе № 3 горада Крупкі. Вучылася ў БДПУ імя М. Танка, сёлета скончыла магістратуру.

— Мне, як маладому вучонаму і настаўніку, хочацца зрабіць свой уклад у развіццё нашай краіны. Таму я матывую дзяцей да вучобы, да вывучэння хіміі. Распрацавала электронны адукацыйны рэсурс, які другі год паспяхова рэалізуюю не толькі ў нашай установе адукацыі, але і ў іншых школах раё-

ў школу ў якасці маладога спецыяліста, цешыла падтрымка адміністрацыі і калег. І перад гэтым мерапрыемствам зайшла ў школу. Дзеці за мяне перажываюць. Для мяне гэта вельмі ганарова. Важна бачыць, што ім патрэбна і падабаецца хімія. Я бачу агонь у іх вачах. А калі яны радуецца сваім перамогам, я радуся разам з імі», — дадала Яна Швед.

— Сёння я глядзеў на пераможцаў конкурсу збоку, — распавёў член Рэспубліканскага савета працоўнай моладзі Андрэй **МАРОЗАЎ.** — А летась сам удзельнічаў у конкурсе, стаў пераможцам у сферы адукацыі. Натуральна, гэта конкурс адзін з лепшых. Вылучыцца на такім важным мерапрыемстве вельмі прэстыжна.

Андрэй Марозаў — настаўнік гісторыі з аграпрадка Лошніца Барысаўскага раёна. Летась ён удзельнічаў з праектам патрыятычнага і краязнаўчага кірунку: «Мы распрацавалі віртуальны сайт, дзе ахапілі ўвагай усе аспекты жыцця аграпрадка. Тут можна знайсці гістарычныя і актуальныя падзеі. Сайт функцыянуе і развіваецца, кожны дзень напавядае новай інфармацыяй». Педагог перакананы, што попыт на гісторыю будзе заўсёды, а на гісторыю сваёй краіны — найперш.

Пасля ўзнагароджання для пераможцаў і ўдзельнікаў конкурсу зладзілі экскурсію, падчас якой распавялі пра гісторыю Смалевіцкага раёна. Завяршылася мерапрыемства ўскладаннем кветак да п'едэсталя мемарыяльнага комплексу «Курган Славы».

Данііл ХМЯЛЬНІЦКІ,
фота аўтара.

г. Смалевічы.